

[Finansministeren.]

det sidste Spørgsmaal angaar, ment at maatte stille sig paa det Standpunkt, at der her er Tale om en saa betydelig Ændring af Lønningsloven, at Overvejelser om en eventuel Gennemførelse af en saadan Ændring først bør finde Sted, naar en almindelig Revision af Tjenestemandsløven skal foregaa. Men heller ikke som en rent midlertidig Ordning har man kunnet tiltræde den af Organisationerne fremsatte Anmodning om fuld Prisudligning med 10 Portioner, idet man derved vilde gaa videre i Forøgelse af Statens Udgifter, end det vilde være rigtigt, naar forsvarligt Hensyn skal tages til de Krav, der i øvrigt stilles til Staten for at bøde paa de økonomiske og erhvervsmæssige Vanskeligheder, der gør sig gældende inden for store Kredse af Befolkningen.

Paa den anden Side har Regeringen været af den Opfattelse, at det, naar samtlige finansielle, økonomiske og lønningsmæssige Forhold tages i Betragtning, vilde være rimeligt i nogen Grad at imødekomme de fra Tjenestemandorganisationerne fremsatte Ønsker om en Lønforhøjelse, dog saaledes, at man ikke har ment at kunne binde sig hertil ud over Finansaaret 1938—39. Forslaget, som nu fremsættes, fremtræder derfor som et midlertidigt Løntillæg.

Man har endvidere fra Regeringens Side set saaledes paa det, at den Prisstigning, som er Aarsag til, at Kravene er rejst, i særlig Grad har været følelig for Tjenestemænd med de smaa Indtægter, idet Prisstigningen i overvejende Omfang falder paa Udgifterne til Fødemidler og Brændsel, og at det derfor i den givne Situation var naturligt, at man gik bort fra de Regler, hvorefter Reguleringstillægget gradueres, med stigende Satser efter Tjenestemændenes Grundløn, saaledes at de højest lønnede Tjenestemænd faar de største Beløb. Det midlertidige Tillæg er derfor foreslaaet ydet efter Satser, der ikke er aftrappet efter Lønningsklasser.

Derimod er Beløbene forskellige, efter som Tjenestemændene er Forsørgere eller ej, og alle kan sikkert ogsaa være enige om, at i en Periode med Prisstigning paa de almindelige Leveomkostninger kan de ugifte lettere klare Tidens økonomiske Vanskeligheder end Forsørgere. De Brøker, der her

er anvendt, $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ af det fulde Beløb, er de samme, som findes i Tjenestemandsløvens Regler om Udmaaling af Reguleringstillægget.

Hvad angaar selve Størrelsen af det midlertidige Løntillæg, der nu stilles Forslag om, vil det jo være alle ærede Medlemmer bekendt gennem de Meddelelser, der er tilgaaet Offentligheden om de stedfundne Forhandlinger med Tjenestemændene, at der med disse er opnaaet Enighed om et Beløb af 168 Kr. Da en Portion Reguleringstillæg for den lavest lønnede Tjenestemandsgroupe udgør 84 Kr., vil denne Gruppe altsaa efter Forslaget faa et Beløb, der nøjagtigt svarer til 2 Portioner. Som jeg allerede har omtalt, stiger Reguleringstillæggets Portioner med Lønklasserne, og en Portion udgør for den højeste Gruppe 144 Kr. For disse Tjenestemænds Vedkommende vil det midlertidige Løntillæg altsaa udgøre 24 Kr. ud over 1 Portion.

Efter det foreliggende Forslag vil det midlertidige Løntillæg ikke alene blive ydet til Statstjenestemændene, men ogsaa til Folkeskolens Lærere, til Præster samt til Pensionister, der oppebærer Pension fra Staten, Folkeskolen eller Folkekirken.

Antallet af Statstjenestemænd er for Tiden ca. 38 000, deraf 13 000 ved Statsbanerne, 10 500 i Post- og Telegrafvæsenet og 14 500 i de øvrige Styrelser. Antallet af Lærere i Folkeskolen udgør 13 000 og Antallet af Præster i Folkekirken 1500. Antallet af Pensionister samt Personer, der oppebærer Understøttelse af pensionsmæssig Karakter, og som derfor ogsaa faar Del i det foreslaaede Løntillæg, udgør ca. 22 500, saaledes at det foreslaaede Løntillæg direkte vil komme ca. 75 000 Personer til gode.

Hertil kommer, at Lønforhøjelsen indirekte vil faa Betydning for en Række Institutioner, der ikke alene har Statens Lønningsordning, men hvis Økonomi helt eller delvis er baseret paa Statens Tilskud. Jeg tænker her paa Aandssvageanstalterne, Finsens Institut, Hedeselskabet, Navigations-skolerne, anerkendte private Opdragelseshjem. Naar Staten bevilger et forøget Løntillæg til sine Tjenestemænd, vil derfor ogsaa Tilskuddene til de her nævnte Institutioner blive forøget.

Udgiften ved det forelagte Lovforslag maa herefter alt i alt anslaaes til 11 Mill. Kr. For det kommende Finansaar vil